

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) S. V.**, a **b) Žlab s.r.o.**, se sídlem Ostrožská Lhota 413, obou zastoupených Mgr. Romanem Klimusem, advokátem a společníkem společnosti KLIMUS & PARTNERS s.r.o. se sídlem Brno, Heršpická 813/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. KUZL 45805/2015, sp. zn. KUSP 45805/2015 ŽPZE-AO,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 26. 8. 2015, č. j. KUZL 45805/2015, sp. zn. KUSP 45805/2015 ŽPZE-AO, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 19 455 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich advokáta Mgr. Romana Klimuse.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí žalovaného

[1] Rozhodnutím ze dne 1. 6. 2015, č. j. OŽP/40293/2015/KreS, odvolal Městský úřad Uherské Hradiště (dále též „městský úřad“) žalobce a) podle § 13 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o myslivosti“), z funkce myslivecké stráže ustanovené pro honitbu *Ostrožská Lhota*, ev. č. 39, užívanou žalobcem b).

[2] Rozhodnutí předcházelo návrh Mysliveckého sdružení Ostrožská Lhota na ustanovení Ing. L. K., Ph.D., do funkce nového mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže. Městský úřad v rámci řízení dodatečně zjistil nesoulad v názvu smlouvy o nájmu honitby ze dne 13. 3. 2013, podle které právně neexistující *Honební společenstvo Lhotsko* pronajalo žalobci b) neexistující honitbu *Lhotsko*. Správný název honitby je podle rozhodnutí městského úřadu ze dne 31. 3. 2003, č. j. Mysl ŽP/5948/2002, *Ostrožská Lhota*. Nájemní smlouva tedy podle městského úřadu neopravňovala žalobce b) k užívání honitby ani k ustanovení mysliveckého hospodáře a mysliveckých strážů.

[3] Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, která žalovaný zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím, rozhodnutí městského úřadu potvrdil a s jeho závěry se ztotožnil. Uvedl, že zákon o myslivosti na danou situaci pamatuje a podle § 13 odst. 2 je možné zrušit ustanovení myslivecké stráže, pokud se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných údajů. Nesprávným podkladem byla v daném případě smlouva o nájmu honitby *Lhotsko* ze dne 13. 3. 2013. Jelikož byla smlouva vadná již v základních bodech, nebyla její oprava v rámci zákona možná, a proto nebylo účelné provádět další dokazování. Městský úřad v původním řízení v roce 2013 ve věci ustanovení myslivecké stráže na návrh žalobce b) nedůsledně prověřoval údaje v předložené smlouvě o nájmu honitby, a tím došlo k situaci, že mysliveckou stráž ustanovil na základě nesprávných údajů. Žalobci si však od počátku museli být vědomi, že nájemní smlouvu na honitbu *Ostrožská Lhota* nepředložili, a proto se nemohou domáhat ochrany práv nabytých v dobré víře. Smlouva o nájmu honitby nevykazovala pouhou jazykovou vadu v označení osoby. Došlo k uzavření nájemní smlouvy mezi blíže neurčeným subjektem, jejímž předmětem byla neexistující honitba.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podali žalobci včas žalobu. Namítali, že městský úřad nebyl oprávněn zahájit řízení o zrušení ustanovení myslivecké stráže. Údaje, na základě kterých byl žalobce a) ustanoven mysliveckou stráží, nebyly nesprávné ani neúplné. Tvrzení správních orgánů ohledně nájemní smlouvy nejsou zákonným důvodem pro zrušení ustanovení myslivecké stráže. Jestliže městský úřad zjistil nesrovnalosti v požadavku uživatele honitby na ustanovení myslivecké stráže, měl ho řádně vyzvat k opravě údajů či podání vysvětlení. Případně mohl správní orgán využít institut přezkumného řízení. Správní orgán nemá zákonné oprávnění konvalidovat vady v předcházejícím řízení, a už vůbec není oprávněn zkoumat platnost nájemní smlouvy. To přísluší pouze nezávislému soudu.

[5] Předmětná smlouva měla být posuzována v původním řízení, na základě kterého byla myslivecká stráž ustanovena v roce 2013. To potvrdil i žalovaný, který uvedl, že městský úřad nedůsledně prověřoval údaje v předložené smlouvě. Pokud v tehdejší řízení správní orgán neshledal žádné nedostatky, jeho rozhodnutí svědčí presumpce správnosti. Není přípustné, aby správní orgán formou zahájení řízení z moci úřední zasahoval do práv nabytých v dobré víře.

[6] Tvrzení žalovaného, že si žalobci museli být od počátku vědomi, že nepředložili řádnou nájemní smlouvu na honitbu *Ostrožská Lhota*, a proto se nemohou dovolávat ochrany práv nabytých v dobré víře, je zcela nepodložené. Z řady dokumentů vyplývá, že v roce 1992 byl

zaregistrován název HS Lhotsko a i nadále byl vždy používán název Lhotsko. Žalobci neměli důvod pochybovat o správnosti nájemní smlouvy.

[7] Městský úřad neprovedl řádné dokazování. Rozhodnutí vychází z pouhých domněnek. Tuto vadu neodstranil ani žalovaný, čímž zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

[8] V souvislosti s platností a existencí smlouvy o nájmu honitby se právní vztahy řídí občanským zákoníkem. Z původní smlouvy byl jasný projev vůle obou stran. Formálně nesprávné označení honebního společenstva a honitby nezpůsobuje neplatnost smlouvy. Pokud by městský úřad provedl řádné dokazování, vyslechl svědky nebo vyzval k opravě údajů, dospěl by k závěru, že nájemní smlouva byla platně uzavřena, jelikož mezi stranami nebylo pochyb o tom, kdo ji uzavírá, co je jejím obsahem a že existoval souhlasný projev vůle směřující k uzavření nájemní smlouvy na honitbu.

[9] Této skutečnosti svědčí i to, že žalobce b) hradil za užívání honitby nájemné a honební společenstvo toto nájemné přijalo, tedy se chovalo v souladu s nájemní smlouvou.

[10] Zrušením ustanovení myslivecké stráže nedošlo k zániku samotné smlouvy o nájmu honitby, ke kterému by muselo dojít dle § 33 odst. 6 zákona o myslivosti. Nájemní smlouva je tak stále platně uzavřena, žalobce stále splňuje podmínky stanovené zákonem pro ustanovení mysliveckou stráží, a správní orgány tak nebyly oprávněny vydat předmětná rozhodnutí.

[11] Žalovaný ve svém rozhodnutí přebírá argumentaci právního zástupce Honebního společenstva Ostrožská Lhota, což je nepřípustné, jelikož to způsobuje nerovnost stran. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

[12] V závěru odůvodnění žalovaný uvedl, že krajský úřad s výše uvedenými závěry odvolatele souhlasí, a proto na základě výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné, jelikož je nesrozumitelné.

[13] S ohledem na shora uvedené žalobci navrhli, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí městského úřadu zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[14] Ve vyjádření k žalobě žalovaný především odkázal na napadená rozhodnutí. Zdůraznil, že návrh na ustanovení myslivecké stráže může podat jen oprávněný uživatel honitby, kterým žalobce b) v případě honitby Ostrožská Lhota není a nikdy nebyl. Žalobce a) byl ustanoven mysliveckou stráží v důsledku předchozího chybného postupu městského úřadu. Správní orgány nezkoumaly platnost nájemní smlouvy ze dne 13. 3. 2013, ani o její platnosti nerozhodovaly, a nepřekročily tak rámec svých pravomocí. Žalovaný nepřevzal právní argumentaci Honebního společenstva Ostrožská Lhota. Pouze citoval pasáže z vyjádření jejich zástupce vzhledem k tomu, že odkazovaly na citace uvedené v konkrétních soudních rozhodnutích. Chybou v psaní označil žalovaný zástupce Honebního společenstva Ostrožská Lhota za odvolatele, ale z kontextu předchozího odstavce je zřejmé, že se jedná o názor

žalovaného vyslovený právě k obsahu vyjádření zástupce Honebního společenstva Ostrožská Lhota.

[15] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobců k vyjádření žalovaného

[16] V podání ze dne 18. 12. 2015 žalobci zopakovali argumentaci použitou v žalobě. Uvedli, že pokud v původním řízení pochybil správní orgán, nelze toto pochybení klást k tíži žalobců, kteří byli po celou dobu v dobré víře, že splnili zákonné požadavky pro ustanovení myslivecké stráže.

V. Posouzení věci soudem

[17] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejících jejích vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná**. V souladu s § 76 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), rozhodl bez jednání.

[18] Stěžejní otázkou v nyní projednávané věci bylo to, zda správní orgány postupovaly v souladu se zákonem při zrušení ustanovení žalobce a) mysliveckou stráží.

[19] Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce a) byl městským úřadem jako orgánem státní správy myslivosti ustanoven mysliveckou stráží dne 8. 4. 2013 pro honitbu *Ostrožská Lhota* na základě návrhu uživatele honitby - žalobce b). Podkladem návrhu byla i smlouva o nájmu honitby ze dne 13. 3. 2013, kterou *Honební společenstvo Lhotsko* pronajalo žalobci b) honitbu *Lhotsko*.

[20] Městský úřad na základě návrhu Mysliveckého sdružení *Ostrožská Lhota* na ustanovení nového mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže ze dne 20. 3. 2015 přezkoumal dokumentaci ohledně honitby *Ostrožská Lhota* a dospěl k závěru, že původně předložená smlouva neprokazuje oprávnění žalobce b) k užívání honitby *Ostrožská Lhota* a ani k návrhu na ustanovení myslivecké stráže a mysliveckého hospodáře.

[21] Městský úřad postupoval podle § 13 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 13 odst. 2 zákona o myslivosti, podle kterého mj. orgán státní správy myslivosti ustanovení myslivecké stráže zruší, pokud se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Za nesprávný podklad v tomto případě tedy považoval nájemní smlouvu ze dne 13. 3. 2013. Měl za to, že není řádně specifikován pronajímatel ani pronajímaná honitba.

[22] Zákon o myslivosti tedy výslovně myslí na situace, kdy se ukáže, že k ustanovení do funkce myslivecké stráže nebo mysliveckého hospodáře došlo na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Jde o speciální způsob nápravy nezákonného stavu, který je nezávislý na institutu přezkumného řízení podle správního řízení. Při využití této pravomoci je však třeba dbát základních zásad správního řízení, mezi které patří i zásada materiální pravdy a ochrany práv nabytých v dobré víře. Vzhledem k předchozímu průběhu řízení v této konkrétní věci

pak bylo na místě, aby správní orgány s ohledem na práva žalobců nabytá v dobré víře postupovaly obzvlášť obezřetně.

[23] Městský úřad totiž nezjistil žádnou novou informaci oproti předchozímu řízení, pouze jinak právně posoudil předložené podklady, které dříve považoval za bezvadné. Soudu není jasné, z čeho by mělo vyplývat, že žalobcům muselo být od počátku zřejmé, že nepředložili dostatečné podklady, když to nebylo více jak dva roky zřejmé ani správnímu orgánu. Zpochybňovat skutečnost, že žalobci nabyli práva v dobré víře, tudíž jim svědčí přiměřená ochrana, tak nebylo na místě.

[24] Kdyby dle slov žalovaného městský úřad „důsledně prověřil“ údaje v předložené smlouvě už v původním řízení, měl by v případě pochybností povinnost žalobce b) vyzvat k odstranění nedostatku návrhu, tedy aby prokázal, že je oprávněným uživatelem honitby. Jelikož tak neučinil, snažil se situaci napravit až následně po více než dvou letech. Tím byl však původní návrh zkrácen na svém právu návrh doplnit či opravit způsobem požadovaným správními orgány. V takové situaci bylo na místě, aby městský úřad důkladně přezkoumal vůli držitele honitby a jejího potenciálního nájemce ke dni uzavření smlouvy. Jen tak bylo možné, s ohledem na již nabytá práva žalobců, zjistit, jestli byl žalobce b) v době podání návrhu skutečně uživatelem honitby.

[25] Zdejší soud má za to, že při posuzování platnosti smlouvy, měly správní orgány přihlédnout k celému obsahu předmětné smlouvy a ke všem skutkovým okolnostem daného případu. (Na okraj lze poznamenat, že správní orgány posuzovaly platnost nájemní smlouvy jako předběžnou otázku ve vztahu k jejich rozhodnutí, což je na základě § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu plně v jejich kompetenci.)

[26] Ze spisu vyplynulo, že po zahájení řízení o zrušení ustanovení myslivecké stráže žalobce b) namítal, že v roce 1992 byl zaregistrován název HS Lhotsko a že na žádné další valné hromadě nedošlo ke změně názvu. Vždy byl používán název Lhotsko nikoliv Ostrožská Lhota. K tomu městský úřad uvedl, že ke dni 31. 3. 2003 byl zaregistrován název vlastníka honitby Ostrožská Lhota, kterým je Honební společenstvo Ostrožská Lhota, IČO: 46254528.

[27] Co se týče honitby, ta byla uznána na základě rozhodnutí Okresního úřadu v Uherském Hradišti ze dne 6. 4. 1993, č. j. Mysl. 213/1/92-1-Ha/209, pod názvem *Ostrožská Lhota* a bylo jí přiděleno evidenční číslo 39. Vlastníkem této honitby bylo honební společenstvo *Lhotsko* se sídlem v *Ostrožské Lhotě*. Celková výměra honitby činí 1052 ha.

[28] Rozhodnutím Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 31. 3. 2003, č. j. Mysl. ŽP 5948/2002, které bylo adresováno *Honebnímu společenstvu Ostrožská Lhota*, byly zrušeny jakostní třídy, normované stavy zvěře, koeficient očekávané produkce a poměr pohlaví, které byly stanoveny v rozhodnutí ze dne 6. 4. 1993. Dle rozhodnutí ze dne 31. 3. 2003 byla honitba rozhodnutím ze dne 3. 4. 1993 uznána „*Honebnímu společenstvu ‚Lhotsko‘ Ostrožská Lhota*“.

[29] Dle výpisu z rejstříku honebních společenstev bylo pro honitbu č. 39 dne 31. 3. 2003 registrováno honební společenstvo *Ostrožská Lhota*, se sídlem O. L. 490, IČO 46254528,

honební starosta S. Ž., bytem O. L. 490, výměra 1052 ha. Dne 11. 2. 2015 byla provedena změna sídla na adresu O. L. 162 a honebním starostou byl zapsán Ing. L. K., Ph.D.

[30] Ve smlouvě ze dne 13. 3. 2013 bylo uvedeno, že předmětem této smlouvy je pronájem honitby s názvem LHOTSKO, jejímž držitelem je pronajímatel, který byl v záhlaví označen jako *Honební společenstvo Lhotsko*, se sídlem v Ostrožské Lhotě, zastoupené honebním starostou S. Ž., bytem O. L. 490. Dále bylo ve smlouvě uvedeno, že honitba byla uznána rozhodnutím Okresního úřadu v Uherském Hradišti ze dne 6. 4. 1993 pod registračním číslem Mysl. 213/1/92-1-Ha-209. V čl. I bodě 3. pak bylo uvedeno, že fotokopie rozhodnutí a mapového zákresu honitby včetně popisu hranic a stanovených minimálních a normovaných stavů zvěře převzal nájemce při podpisu této smlouvy. V čl. IV bodě 1. pak byla uvedena celková výměra honitby 1052 ha. Smlouva byla podepsána a opatřena razítky, za pronajímatele na něm bylo uvedeno „*HONEBNÍ SPOLEČENSTVO LHOTSKO, Ostrožská Lhota, PSČ: 687 23*“.

[31] Z výše uvedeného vyplývá, že se v případě smlouvy ze dne 13. 3. 2013 nejednalo o naprosto blanketní, nesrozumitelnou či neurčitou smlouvu. V textu je uvedena řada údajů, které mohly posloužit k identifikaci pronajímatele i projímané honitby. Další údaje bylo možné jistě zjistit např. z kompletního rejstříku honebních společenstev, evidence smluv o nájmu honitby, evidence využití honiteb, příp. i na základě výsledků svědků (viz např. žalobcem tvrzená úhrada nájemného).

[32] Městský úřad se však spokojil s tím, že uzavřel, že smlouvou ze dne 13. 3. 2013 pronajal právně neexistující subjekt - *Honební společenstvo Lhotsko* žalobci b) neexistující honitbu *Lhotsko*. Vůbec přitom neposuzoval celkový obsah smlouvy a ostatní okolnosti, které mu byly známy. Například skutečnost, že honitba byla původně uznána skutečně honebnímu společenstvu LHOTSKO (viz rozhodnutí ze dne 6. 4. 1993) nebo že ve smlouvě je „neexistující subjekt“ zastupován honebním starostou S. Ž., který byl dle rejstříku honebních společenstev honebním starostou honebního společenstva Ostrožská Lhota. Takovýto postup považuje zdejší soud za ryze formalistický a neodpovídající zásadám dobré správy. Jelikož se městský úřad dostatečně nezabýval konkrétními okolnostmi dané věci, nebylo dostatečně prokázáno, zda byla naplněna hypotéza § 13 odst. 2 zákona o myslivosti, tedy zda skutečně byla myslivecká stráž ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Proto je rozhodnutí městského úřadu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný dokazování nedoplnil a rovněž se spokojil s formalistickým pohledem na věc, což činí jeho rozhodnutí také nepřezkoumatelným.

[33] Argumentace žalovaného, resp. právního zástupce Honebního společenstva Ostrožská Lhota, rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 21. 4. 2010, sp. zn. 30 Cdo 2591/2008, nebyla v nyní posuzovaném případě relevantní. Tento rozsudek řešil náležitosti smluv o převodu nemovitosti, na něž jsou kladeny vyšší nároky s ohledem na obecný zájem na určitosti vlastnických práv, která působí *erga omnes* (proti všem). Problematika se týkala označení převáděné nemovitosti, nikoli účastníka smlouvy. Navíc i v tomto rozsudku Nejvyšší soud uvedl: „*Skutečnost, že v (převodní) listině nejsou nemovitosti označeny v souladu s požadavky katastrálního zákona ovšem sama o sobě ještě neznamená, že taková smlouva, resp. právní úkon je z občanskoprávního hlediska ve smyslu § 37 odst. 1 obč. zák. pro neurčitost vymezení*

imobiliárního předmětu absolutně neplatný.“ Tedy ani v této věci se soud nepřiklonil k formalistickému výkladu.

[34] Naopak rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2007, sp. zn. 29 Odo 1156/2005, na který poukazovali žalobci, je nyní přílehlavý. Z něj vyplývá, že vada v označení účastníka smlouvy, kterou je možné zhojit výkladem (§ 35 odst. 2 zákona č. 40/1964, občanský zákoník) nebo odstranit objasněním skutkových okolností, za nichž byl právní úkon učiněn, nezpůsobuje sama o sobě neplatnost této smlouvy. Tento závěr byl následně potvrzen rozhodnutími Nejvyššího soudu např. ze dne 9. 4. 2013, sp. zn. 28 Cdo 2485/2012, a ze dne 16. 6. 2016, sp. zn. 21 Cdo 1656/2016.

[35] Smlouva o nájmu honitby musí být podle § 33 zákona o myslivosti uzavřena písemně na dobu 10 let a držitel honitby je povinen do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy zaslat jedno její vyhotovení orgánu státní správy myslivosti. Další odstavce § 33 upravují podmínky stanovení nájemného, zániku smlouvy, povinnosti držitele honitby atd. Jedná se tedy o nájemní smlouvu, která je v určitých aspektech upravena specifickým způsobem zákonem o myslivosti. Stále se však jedná o občanskoprávní vztah, do kterého orgány státní správy myslivosti mohou zasahovat pouze na základě zákona s ohledem na veřejný zájem, který představuje ochrana životního prostředí. Dle § 33 odst. 9 zákona o myslivosti se řídí právní vztahy ze smlouvy o nájmu honitby ustanoveními občanského zákoníku o nájmu, není-li zákonem o myslivosti nebo smlouvou o nájmu stanoveno jinak.

[36] Smlouva sice musí být písemná, ale neexistuje zde obecný zájem na objektivní určitosti vlastnických práv, která působí proti všem. Jedná se o obligační vztah závazný pro subjekty, který jej uzavřely a který vznikl na základě právního úkonu, který je třeba vykládat podle vůle těch, kteří jej učinili (§ 35 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb.). Lze poznamenat, že i dle základních myšlenek rekodifikace občanského práva, která proběhla v nedávné době, je na právní jednání třeba hledět spíše jako na platné než jako na neplatné (§ 574 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník).

[37] Požadavek objektivní určitosti smlouvy by bylo možné vztahovat ve vztahu k orgánu státní správy myslivosti. Ten měl podle § 33 odst. 1 věta druhá zákona o myslivosti od držitele honitby obdržet do 15 dnů ode dne uzavření jedno vyhotovení smlouvy ze dne 13. 3. 2013. Z předloženého spisu však není zřejmé, že by orgán státní správy myslivosti na zaslanou smlouvu nějakým způsobem reagoval. Zda mu bylo nejasné, jaký držitel honitby mu smlouvu o nájmu zasílá, či jaké honitby se má týkat. Ze spisu pouze vyplývá, že na základě této smlouvy ustanovil žalobce a) mysliveckou stráž pro honitbu Ostrožská Lhota. Předložená smlouva tedy zřejmě nebyla natolik neurčitá, že by orgán státní správy netušil, jaké honitby se týká a jaký subjekt, na podkladě jakých materiálů ustanovení myslivecké stráže navrhuje.

[38] Skutečnost, že Honební společenstvo Ostrožská Lhota ve vyjádření k odvolání žalobce b) uvedlo, že účastníkem smlouvy o nájmu honitby ze dne 13. 3. 2013 nikdy nebylo a podobný projev vůle nikdy neučinilo, by mohla být použitelným argumentem. Je však třeba prokázání projevu vůle vztahovat ke dni uzavření smlouvy. Vzhledem k tomu, že současný honební starosta, který podle § 23 zákona o myslivosti zastupuje honební společenstvo navenek, se ujal funkce až ke dni 11. 2. 2015 (dle výpisu z rejstříku honebních společenstev), je nutné toto

vyjádření brát s rezervou. Zvláště s ohledem na to, že nově navrhovanou mysliveckou stráží i mysliveckým hospodářem má být samotný honební starosta Ing. L. K. Ph.D. V období, kdy byla uzavřena předmětná smlouva, byl honebním starostou Honebního společenstva Ostrožská Lhota S. Ž., který je společníkem a jednatelem žalobce b).

[39] *Obiter dictum* soud poznamenává, že v rozhodnutí správních orgánů je jistě možné, a v řadě případů i vhodné, odkazovat na judikaturu a případně ze soudních rozhodnutí citovat určité pasáže. Citovat odstavce z vyjádření účastníka řízení a konstatovat jen, že se s uvedenými názory správní orgán ztotožňuje, však již tak vhodné není. Správní orgán má zaujmout své stanovisko, které si řádně odůvodní. Nikoli bez dalšího přebírat argumentaci jedné ze zainteresovaných stran.

VI. Závěr a náklady řízení

[40] Z výše uvedených důvodů soud shledal rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost. Proto ho bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 4 s. ř. s.], ve kterém je vázán výše vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Soud neshledal, že by nastaly okolnosti, pro které by bylo vhodné zrušit i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[41] Soud vycházel z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2005, čj. 5 Ca 48/2005-35, podle kterého „*nevypořádá-li se správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí s odvolací námitkou, která je pro posouzení věci stěžejní (§ 50 odst. 7 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků), je tato skutečnost vadou řízení, pro kterou soud napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zruší.*“

[42] Úkolem žalovaného v dalším řízení bude v první řadě přezkoumatelným způsobem posoudit, zda byla myslivecká stráž skutečně ustanovena na podkladě nesprávných nebo nepravdivých údajů. Přihlédne přitom k celému obsahu předmětné smlouvy ze dne 13. 3. 2013 a ke všem skutkovým okolnostem daného případu. Případná zjištění musí mít oporu ve správním spise.

[43] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[44] Žalobci dosáhli v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto mají právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna advokáta žalobců a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). V daném případě se tedy jednalo o odměnu za dva úkony právních služeb při zastupování dvou osob (převzetí a příprava zastoupení, žaloba), tedy částka 2 x 2 x 3 100 Kč snižena o 20 %, tzn. 9 920 Kč, a paušální náhrady hotových výdajů ve výši 2 x 2 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 12 odst. 4, § 13 odst. 3 citované vyhlášky], tedy celkem 11 120 Kč. Protože právnická osoba zřízená podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie, jejímž společníkem je advokát žalobců, je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 2 335 Kč, odpovídající

dani, kterou je zmíněná právnická osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náhradu nákladů na podanou repliku ze dne 18. 12. 2015 soud žalobcům nepřiznal, jelikož ve věci nepřinesla nic podstatného ani nic, co by nemohlo být uplatněno již v žalobě. Žalobcům dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 6 000 Kč. Celkem jim tedy vůči žalovanému byla přiznána náhrada nákladů ve výši 19 455 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. září 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu